

ÚNOR 2010 ÍSLO 2

PÍVOZNÍK

Z OBSAHU:
HOSPODAŘENÍ
FARNOSTI
DVAKRÁT O
MILOSRDENSTVÍ
KAŽDODENNÍ
POLOPRAVDY
TŘÍKRÁLOVÁ
SBÍRKA

Kázání

úvodník

Bogdan Stepień, OSPPE

Na začátku mého působení v této farnosti jsem nezkoumal odkud jsou lidé v kostele; bylo pro mne přirozené, že jsou to lidé z Přívozu. Před pár lety byla v našem kostele nějaká podpisová akce, jejíž význam si už nepamatuji. Při prohlížení listin mne ale zaujala úplně jiná věc - místo bydliště lidí. Namáhavě jsem hledal obyvatele Přívozu. Našel jsem, ale velmi málo. Tuto situaci však zmiňuji v jiném kontextu: souvislost mezi způsobem života a kázáním. Když lidi neznám, nebo o nich vím jen málo, je těžké, aby kázání bylo „ušito na míru“. Je ještě jiná záležitost a tou je poptávka. Jaké kázání očekávají „přívozští“ farníci? Povzbudivé, nicneříkající, informační nebo takové které mění život? Nelze však přehlédnout skutečnost, že pouze tehdy se náš život může měnit, jestli po tom toužíme. Vzpomeňme si, jak reagovali posluchači na Ježíšovo kázání. Jedni říkali: "To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?" (J 6,60), jiní: "To je

skutečně ten Prorok!" (J 7,40), druzí: "Jaké je to slovo, že v moci a síle přikazuje nečistým duchům a oni vyjdou!" (L 4,36), nebo: "Což to není syn Josefův?" (L 4,22), či: "Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama!" (Mk 6,2). A tak se naplňovalo podobenství o rozséváči – ne všude zrno mělo šanci.

Jakou šanci davané Božímu slovu my Přívozáci? Nezáleží už na tom odkud jsme, důležité je to, kam směřujeme.

Hospodaření farnosti za rok 2009

redakce

PŘÍJMY:

Sbírky:	349 655,-
Dary:	197 683,-
Dotace od města:	510 000,-
Ostatní:	27 962,-
Příjmy celkem:	1 085 300,-

VÝDAJE:

Bohoslužebné výdaje:	24 435,-
Opravy:	96 946,-
Odeslané sbírky:	113 334,-
Charita:	19 900,-
Režijní výdaje:	430 315,-
<i>(Z toho: elektřina: 38 800, voda: 10 973, plyn: 88 848, reproduktory: 45 060, kotle: 132 929, ostatní: 113 705 Kč)</i>	
Výdaje celkem:	685 310,-

Půjčka: 1 000 000,-
Na opravy fasády za rok 2009: 8 449 001,-

Tříkrálová sbírka

redakce

Již tradičně proběhla také v naší farnosti Tříkrálová sbírka. Letos koledníci (celkem šest skupinek) vybrali v naší farnosti 17 355,- Kč. Celkově se v Ostravě vybralo 1 214 344,- Kč. I letos čekalo koledníky poděkování formou návštěvy filmu Ať žijí rytíři!.

Sbírka na Haiti z minulé neděle činila 10.874,- Kč. Darem bylo ještě přijato 6.500,- Kč, Pán Bůh zaplať!

21.02.2010 bude přímý přenos benefičního koncertu pro Haiti, hrají Přývozcy. Sál TV Noe v 18:30 hodin.

V první neděli postní 21.02.2010 bude sbírka na Svatopetrský halě.

Víkend 26.02. až 28.02.2010 bude opět patřit dětem, bude již 11. Lubina. Bližší informace se ohlásí v průběhu února.

Rozběhl se seminář Obnovy v Duchu svatém. Pro velký zájem se asi na padesát lidí schází v sále ČSTVJ. Seminář je již obsazen.

Omlouváme se ze potíže spojené s lešením u vchodu kostela, v provozu nebudou ani nástěnky. Ty nahradí nástěnková plocha v kostele vlevo před mříží.

přečtěte si

pozdávka

Přečtěte si... ...o satanovi

připravil Tomáš Pind'ák

Na první pohled kontroverzně znějící téma. Ale opravdu jen na ten první. Kdo jiný, než křesťané (kteří se mimochodem denně musí stavět proti zlu a zápasit s ním) by měli znát povahu a strategii Nepřítele?

Kniha otce Eliase Velly nijak senzacechtivým, prostým způsobem odkrývá a předkládá různé aspekty toho zlého a jeho působení. Při své popisnosti je dílo čtivé a jistě přínosné každému věřícímu. Mám dojem, že četbou se člověk stává přirozeně vnímavější potenciálním nebezpečím a ostražitější v běžném životě. To vše však samozřejmě bez jakéhokoliv pocitu strachu, spíše naopak. Je lépe schopen včas identifikovat potencionální pokušení či útok a být s pokojem v srdci připraven. Myslím, že kniha tak přesně odpovídá jejím anotacím: Dábel – symbol, nebo realita, Kdo jsou to zlí duchové, Dábel nečeká se založenýma rukama, V plné zbroji proti d'áblovi, Nad satanem zvítězíme ve spojení s Ježíšem. Stručně řečeno podtitulem knihy O satanovi: biblicky, teologicky, prakticky. Takovým způsobem otec Elias Vella odpovídá na otázky jako například: Jak je možné, že si satan může dovolit oklamávat Boží děti vykoupené Kristovou krví? Jak d'ábel působí? Je možné d'ábla spoutat?

Kniha vyšla u Karmelitánského nakladatelství.

"Ježíš - můj přítel" (P.Elias Vella)

27.4. - 01.5.2010

Otec Elias Vella si Českou Republiku viditelně oblíbil. Nejbližší duchovní cvičení, které v naší vlasti dává, se uskuteční v Třebíči ve výše zmíněném termínu. V Přívozníku si jej dovolujeme anoncovat už teď, jelikož je možné (jak se to u jeho exercicií stává), že pro velký zájem bude brzy plno.

Duchovní obnova proběhne v kostele sv. Martina, ubytování a strava pro zájemce budou zajištěné.

Více informací:

Antonín Malach st.
(tel. 608 158 15)

Rost' a Zahrádka
(tel. 725 614 219)

Dvakrát o milosrdenství

Ondřej Rozkopal a Tomáš Pind'ák

Každý m síc se snažíme naslouchat Bohu a hledat jeho slovo, které by m lo mezi námi zaznívat; n jaké téma, na které nás B h chce upozornit. V úne, že nás B h chce vést a vždy n co pro nás má. Vždy je to však jen nabídkou, stejn jako tyto úvahy na téma tohoto m síce. Dv proto, že i na n lze pohlížet ze dvou dopl ujících se úhl .

ONDRA:

„Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jáás nad tvou spásou.“ (Ž 13,6).

O Božím milosrdenství se dá psát mnoho, ale stejně jej nemůžeme vystihnout. Chtěl bych se v tomto krátkém článku zamyslet nad naším přijímáním Božího milosrdenství a jeho velikostí. Budu citovat krátký odstavec článku o biblickém králi Davidovi a Božím odpuštění, který mne zaujal: „Další úžasnou stránkou Davidova charakteru bylo, že znal Hospodina velmi dobře a důvěřoval jeho milosti natolik, že ochotně přijal Boží odpuštění. Často si myslíme, že když hřešíme, zarmoutíme Hospodina natolik, že je pro něho těžké nám odpustit. Pro něho to však nikdy není těžké. Naše nezdary a selhání ho nikdy nepřekvapí, protože on vidí konec již od počátku, a už když nás povolával, věděl, že uděláme chyby, které děláme. Otázkou není jestli nám odpustí, nýbrž to, jestli mu důvěřujeme, že nám odpustí a jestli dokážeme odpustit sami sobě.“ (JOYNER Rick: *Příprava na království, Saul, David a Šalomoun; In: česká edice The Morning Star, Čtvrté číslo, roč. 7, str. 69-70.*)

Přijmout odpuštění je jeden z klíčů k šťastnému

životu. Bůh nás neustále upozorňuje na své nekonečné milosrdenství. Již před 10 lety jsem slyšel výrok od jednoho svatého, který si dodnes připomínám: „Všechny Tvé hříchy jsou jako hrst písku hozená do oceánu Božího milosrdenství.“

Boží milosrdenství je mnohem větší, než si umíme představit. Samo téma Božího milosrdenství stálo Bohu za to, aby o něm dal výrazně vědět v jednom z mála uznaných soukromých zjevení Faustyně Kowalské. Známy obraz s přicházejícím Ježíšem, ze kterého září dva paprsky, je znám dnes po celém světě. Na obraze je nápis "Jezu ufam Tobie – Důvěřuji Ti". Důvěra a milosrdenství jsou hodně spojeny. Pokud důvěřuji Božímu milosrdenství, Jemu samotnému, nemám z Boha strach. Přijímám ho jako toho, kdo je milosrdný Otec, který vždy chce odpustit. Toho, kdo vždy čeká s otevřenou náručí, nebo dokonce běží naproti každému hříšníkovu jako v známém podobenství O marnotratném synu (Lk 15). Mohu se tak neustále divit nad tím, jak je Boží milosrdenství osvobozující, protože Boží láska nemá hranice.

TOMÁŠ:

Denně se s ním setkáváme. Tak často, že si ho už ani nevšimáme. Je s námi, když vstáváme, když snídáme, jdeme za povinnostmi... Je to milosrdenství. Máme ho dostatek, dá se dokonce říct, že nadbytek. Jsme však schopni jej vidět v celé jeho skutečné šíři?

Kde se milosrdenství bere? Bůh je dárce. Od začátku, kdy nás přijal za své syny a dcery (a ještě dříve), nás jím nepřestal zahrnovat. Na každou naši otázku: "Odpustíš mi, prosím?" říká denně: "Bezvýhradně ano!". Na každou naši prosbu: "Dej nám svého Ducha!" říká: "Ano, velmi rád!". A o kolik našich potřeb je postaráno bez jediné naší prosby... A dokonce i bez našeho poděkování. To je milosrdenství. Bezvýhradné a udivující. Bůh chce dávat dobré dary svým dětem. Dokonce i když děti jsou zlé.

Hlavním důvodem proč Bůh dává milosrdenství je prostý fakt, že je prostě potřebujeme. Protože jsme to my, kdo hřešíme. Protože sami nedokážeme ani to nejmenší dobro (srovn. Lk 12,25-26). Kde bychom byli, kdyby nám Bůh své milosrdenství nedal? Můžeme přemýšlet nad oblastmi i konkrétními věcmi, kde potřebujeme Boží milosrdenství. Zkus na chvíli odložit článek a přemýšlet: je něco v mém životě, co nepotřebuje Boží milosrdenství? Ale i když postihneme vše, stále nám bude něco podstatného unikat.

Milosrdenství potřebujeme totiž daleko víc.

Pokud nám opravdu dojde ona udivující míra Božího milosrdenství, musíme se hned ptát: kde je jeho ovoce? Kde je ovoce toho, že nám Bůh stále odpouští? Kde je ovoce toho, že se Bůh o nás neustále stará? Jaké ovoce pozorujeme na svém životě? Není tím ovocem, že si myslíme, že jsme soběstační? Není tím ovocem to, že si vystačíme sami se sebou a Boha "nepotřebujeme"? Když vidíme tolik milosrdenství, čím to, že v nás nevzbuzuje bázeň a úctu, lásku a oddanost dárce? Potřebujeme milosrdenství, abychom je mohli vůbec vidět. Potřebujeme milosrdenství, abychom dokázali být vůbec vděční. Potřebujeme milosrdenství, aby v nás neslo ovoce, potřebujeme milosrdenství, abychom viděli jeho stálou, hlubokou a nezměrnou potřebu. Jen tak v něm budeme moci zůstat a bude nás proměňovat.

Bůh se velmi rád slitovává. Rád dává dobré dary svým dětem. Ve svém milosrdenství je dá každému, kdo po něm upřímně touží.

Malá fatra ako ju nepoznáte

Lucia Balogová

Celé sme to naplánovali na 16. januára 2010.

V sobotu ráno vyrazili autobusom do Vratnej doliny a odtiaľ lanovkou na Snilovské sedlo. Poniektorí zdatní jedinci si trasu lanovky poctivo vyšliapali a hore prezliekali už spotené termoprádlo. Vraj to najhoršie majú za sebou. V podstate nás čaká už len "prechádzka" po hrebeni.

Po krátkom a výdatnom občerstvení (na horách vždy jedávam za dvoch) sme teplý a bezpečný úkryt stanice lanovky vymenili za nevyspytateľné zasnežené kopce Malej Fatry.

Veľký Fatranský Kriváň bol našou prvou zastávkou a trochu aj vybočením z trasy. Oproti svojmu statnejšiemu bratovi vo Vysokých Tatrách je však len príjemným "odskočením si" a pritom miestom s rozprávkovým výhľadom (ak máte to šťastie, čo my). Počasie bolo totiž

nádherne, mohli sme vidieť až na Západné a Nízke Tatry, čo nebýva zvykom. Takto sme mohli fotiť do sýtosti a hlavne si vychutnávať celú tú tajomnú krásu nedotknutej prírody.

Z kopca Veľkého Kriváňa sa kráčalo ľahko. Bolo bezvetrie a hrialo nás teplo po našľapaných metroch v hlbokom snehu. Obišli sme Pekelník (ktovie, prečo sa tak volá, každopádne nebol v našom pláne) a vytrvalo sa drali ďalej bielou mlčiacou krajinou, kým jej ticho neprerušil silný vietor, aký sa dá zažiť iba na horách. V tom momente nič neobdivujete, udržujete si rovnováhu a trpezlivo vyčkáвате lepšie časy...

Víchor vystriedala hmla. Biely sneh, biely vzduch, biely mráz... to bol Malý Kriváň. A vysoko nad ním biele slnko obklopené širokou dúhou meniacich sa farieb. A tak sme sa len dívali a dívali. Myslím,

že podobný obraz nachádzame aj v živote. V zdanlivej prázdnote a bezfarebnosti všedných dní nás Boh neustále obdarúva. Stačí len otvoriť oči.

Cez Biele skaly sme pokračovali k poslednému vrchu, na Suchý. Tento úsek sa zdal ako nekonečný príbeh. Predieranie sa kosodrevinami a cestami-necestami pripomínalo dobýjanie hradu so Šípkovou Ruženkou. Nasledujúci výstup po kameňoch miestami vydlaždený ľadom a snehom sa stal nečakaným orieškom. Až vrchol Suchého sme našli suchý a pústy ako samotný názov.

Cesta dole viedla k nášmu konečnému cieľu, na Chatu pod Suchým, prechodnému ubytovaniu do ďalšieho rána. V chate sme síce fungovali bez svetla (aj to sa občas stáva, keď je pokazený generátor), ale vonku žiarila obloha posiatá miliónmi hviezd. Tu električka nikdy nezlyhá.

Malá Fatra na Slovensku a Malá Fatra nášho života...aká podobnosť...

Každodenní polopravdy

Helena Kafiová

Mám ráda posezení s kolegy. A toto byl jeden z vydařených pracovních večírků, všichni se výborně bavili. Sedělo se u jednoho dlouhého stolu, čas od času se vyměnila místa, prohodili jsme pár slov v širším okruhu. Čítankový příklad, jak následovat rady současné psychologie. Občasné pracovní mejdany přý prospívají kolektivu, což tvrdí odborníci. K umocnění nálady přispívalo i množství vypitého alkoholu. Obložené mísy s nejrůznějšími pochoutkami ležely v zorném poli a rukám na dosah. Oči by stále ještě jedly, i když žaludky již hlásily stop. Láska asi opravdu prochází žaludkem. V blaženém rozpoložení sytosti je pohled na svět růžovější, pracovní problémy se zmiňují jen okrajově, jakoby přerěknutím. Všichni mají k sobě nějak blíže a jsou schopni mimořádné tolerance. Probírají se banality i důležité otázky všedních dnů. Poznáváme navzájem, čím kdo aktuálně žije. Vydechnutí za stresovými situacemi na pracovišti.

Na pracovní večírky nikdy nechodím včas, ale raději o něco později. Ledacos mi unikne, o spoustě věcí se dovidám až z druhé ruky. Jako v tomto případě. Na večírku chyběl Karel. Je to muž v nejlepších letech, otec dvou dospělých studujících dětí. Má se co ohánět, a tak přibral i vedlejší pracovní poměr. Jeho šetrnost je všeobecně známa. Karel patří mezi tvory společenské a rád se účastní všech společných zábav. A tentokrát chyběl.

„Co se s ním stalo?“, ptala jsem se den poté.

„Prosím tě, ten tam byl, ještě než jsi dorazila. Nabral si jídlo do kastrůlku, a zase odešel.“

Neuvěřitelné! Nejspíš to se svou spořivostí přehnal. A žhavá novinka letěla následující dny pracovištěm.

„Ty víš o tom, že Karel si byl na večírku pro jídlo...“, etc.

A byla to hotová věc. Nedalo mi to. Zeptala jsem se kamarádky s ostřížím zrakem, zda-li si něčeho všimla, vždyť tam byla celou dobu.

„Ty víš, že ho dvakrát nemusím, ale vlastně jsem to celé zavinila asi já. Ten den měl domluvený vedlejšák. Než šel na noční, tak sem zaběhnul, aby všechny pozdravil. Zvala jsem ho, ať s námi alespoň povečeří, ale spěchal. A tak jsem mu dala řízek mezi dva chleby a vrazila mu to do ruky.“

Chudák Karel. Tuší vůbec, co všechno o něm kolovalo? Nepatří k mým preferovaným, ale komu čest, tomu čest. Bylo třeba ozřejmit pravdu.

Ukázka v malém, co se na veřejnosti rozmohlo ve velkém. Přeměna pravdy v polopravdu celou věc posunula úplně jinam. Proto je polopravda mnohem nebezpečnější než čistá lež. Krátké nohy lež daleko nedonesou. Ale přemáznout pravdu tak půl na půl, to už funguje lépe. Kdo má čas, aby se zabýval tím, jak to vlastně bylo? Je to stigma doby. Polopravdy nás zaplavují na každém kroku. Kdo se v nich vlastně orientuje? A jde to vůbec? A navíc: kdo se bude pídít po pravdě, když poloviční lež je mnohem pikantnější? Změnit pravdu v polopravdu, nic není snadnějšího, viz oblíbenost bulvárního tisku. Možná se všichni proti záplavě polopravd bráníme tím, že nevěříme už vůbec ničemu. A tak jsme sváděni myslet na lež i tam, kde není. Rub polopravd je ještě horší než jejich líc – očkují nás chronickou nedůvěrou k pravdě. Snad nastal čas, aby každý začal hledat a obhajovat pravdu na té pozici, kde se nachází. Aby pravda mohla mít ono místo v našich životech, jaké jí právem náleží.

Proč se nemodlím?

autor si nepřeje být zveřejněn

Vlastně ani nevím. To bylo první, co mne napadlo. Ale když jsem dostal za úkol něco o modlitbě do Přívozníku napsat, chtěl jsem si opravdu vážně odpovědět. Snažil jsem se nějakou dobu pozorovat a poctivě zkoumat svoje motivy a pocity, být k sobě maximálně upřímný... Něco mne překvapilo, ale většina ani moc ne, protože jsem to tak asi nějak tušil. Nemůžu říct, že bych se vůbec nemodlil, ale musím říct, že ne často, spíše se nemodlím než modlím. Vlastně se modlím jen vyjímečně.

Možná nemám tolik motivace, přijde mi, že bez modlitby se prostě obejdu. Zdá se mi, že modlitba mne nedělá o mnoho lepším a bez modlitby že bych byl o moc horším. Prožívám dobré chvíle i nedobré když se modlím i když se nemodlím. Můj život je v podstatě uspokojivý, mám se docela dobře, snažím se o dobro, věřím v Boha a jeho lásku... Víím, že Bohu na tom záleží, ale asi to pro mne opravdu není dostatečná motivace, protože kdyby ano, asi by to vypadalo jinak.

Je taky fakt, že modlitba je pro mne dost náročná. Není to záležitost na kterou bych se těšil, nemám z ní moc dobrý pocit, často se cítím provinile. Myšlenky lítají všude možně i když to má být jen chvíle. Popravdě uvítám, když mohu Bohu těsně před usnutím říct: "Děkuju za vše a promiň že nemám víc času, určitě mne chápeš, dobrou noc." Upřímně,

spoléhám na to, že má Bůh pochopení. Někdy ale vypustím i toto. Cítím se nepohodlně, jsou věci, které v mém životě v pořádku nejsou.

Navíc skoro vždy nevím co bych Bohu řekl. Přijde mi, že toho s ním nemám moc společného. Když nepotřebuji v něčem pomoci, žiju dost obyčejný život. Nemám motivaci jej Bohu popisovat, když jej zná a víím, že ví, co potřebuju. Někdy mi přijde že mám právo nemodlit se. Třeba když se pokazilo něco dobrého na čem mi záleželo.

No, nevím, jestli tento článek se do Přívozníku hodí. Snad nikoho nepohorší. Uvědomuji si, že to takhle není ideální, ale snažil jsem se být upřímný, nic si nenalhávat. Není to něco, co bych chtěl, rád bych změnu. I když se podívám několik let zpět, nevidím posun, což mne štve. A už nevím, jestli mám nějaký vůbec očekávat. Snad Bůh nějak zasáhne.

Jak jsme koledovali

Letos jsme chodili jako Tři králové poprvé a líbilo se nám to. Byla legrace.

(Míša, Pavel)

S Tříkrálovou sbírkou už chodím několik let. Byla jsem ráda, že můžu chodit s kamarádkou Terkou. Peníze se vybíraly na charitu, která pro nás připravila jako poděkování vstupenku na film Ať žijí rytíři - bylo to dobré.

Ještě bych chtěla vzkázat ať u těch odznaků dělají větší kroužek, aby se mi to vešlo na klíče.

(Karíma)

Letos jsem zase koledovala při Tříkrálové sbírce, protože jsem chtěla pomoci nasbírat peníze pro potřebné. Největší zážitek pro mě byl jak jsme chodili po domech a lidé k nám byli přívětiví, hodní, dostali jsme od nich i čokoladu a cukroví.

(Maruška)

Karneval

redakce

Jiné označení pro karneval je masopust. Masopust není církevním svátkem, ale souvisí s ním. Je to období před začátkem postní doby, v němž se lidé radují, pořádají zábavy a maškarní průvody. Slavení masopustu může mít různé podoby, jinak ho prožívají lidé na venkově a jinak ve městě. Jak takový masopust probíhal dříve?

Masopustní období trvalo od slavnosti Zjevení Páně (na Tři krále) do popeleční středy. Na karneval si každý připravil nějakou masku do průvodu maškar, někde se i hrála divadelní představení. Mezi nejčastější masky patřili: medvěd, kůň, kozel, kominík, bába s nůši a další.

Mnozí z nás se v této době zúčastní nějakého karnevalu nebo průvodu maškar. Dětem, které si masku nechtějí koupit hotovou v obchodě, rodiče jistě rádi s výrobou pomůžou. Farní karneval pro děti začíná už v sobotu 6. února ve 14:00 hodin!

01. 02. Úklid kostela od 15:00 hodin.
 02. 02. Svátek Uvedení Páně do chrámu.
 Mše sv. v 17:00 hodin, žehnání svící.
 Světový den zasvěcených osob.
 03. 02. Nezávazná památka sv. Blažeje,
 biskupa a mučedníka. Bude udělováno
 svatoblažejské požehnání.
 05. 02. Památka sv. Agáty, panny a mučednice.
 První pátek v měsíci.
 06. 02. Památka sv. Pavla Mikiho a druhů,
 mučedníků. První sobota v měsíci,
 večeradlo v 15:00 hodin.
 Karneval nejen pro děti od 14:00 hodin.
 10. 02. Památka sv. Scholastiky, panny.
 11. 02. Světový den nemocných.
 12. 02. Mše za uzdravení rodových kořenů
 v 19:00 hodin.
 17. 02. Popeleční středa, den přísného postu.
 Začátek doby postní. Mše sv. v 17:00 hodin.
 21. 02. Benefiční koncert pro Haiti, hrají
 Přyvozacy. Sál TV Noe 18:30 hodin.
 22. 02. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola.
 Úklid kostela od 15:00 hodin.
 23. 02. Net for God v 18:00 hodin.
 28. 02. Večer chval 18:00 hodin.
 01. 03. Den modlitby a postu za farnost a její
 společenství, modlitba 24/1.

*“Zjistil jsem, že slitování přináší vždy
 hojnější ovoce, než přísná spravedlnost.”*

Abraham Lincoln

PŘÍVOZNÍK

měsíčník Římskokatolické farnosti Ostrava-Přívoz
 Tomáš Pindřák, Jan Košárek,
 Jiřina Müllerová, Bogdan Stepień
 vydavatel: ŘKF Ostrava-Přívoz
<http://privoz.farnost.cz> • 1643641359/0800
 náklady na výrobu 8,- Kč • registrován MK ČR E 14926

PONDĚLÍ

Den modlitby a postu (2)

7:00 mše sv.

10:00 společenství seniorů

15:00 družinka pro děti

18:00 mše sv. pro rodiny (6)

ÚTERÝ

6:45 mše sv. (6)

17:00 mše sv., nešpory

18:00 Net For God (2)

STŘEDA

8:00 mše sv. pro děti CZŠ

15:00 výuka náboženství

17:00 mše sv., nešpory

18:00 společenství CHO

ČTVRTEK

13:00 návštěva věznice

17:00 mše sv., adorace

18:30 modlitební společenství

PÁTEK

8:00 návštěva nemocných (1)

17:00 křížová cesta, po ní

mše sv., adorace (1)

SOBOTA

14:30 mše sv. (5)

15:00 večeradlo (1)

17:00 mše sv.

NEDĚLE

8:00 mše sv.

8:00 zkouška scholy

10:00 chvály

10:30 mše sv.

17:00 mše sv.

18:00 Večery chval (2)

19:00 společenství kněží (3)

(1) první v měsíci

(2) poslední v měsíci

(3) sudý týden

(4) co dva týdny

(5) domov seniorů

(6) dům sester M. Terezy